

YETMİŞ ÜÇ FIRKA ARASINDAN EHLİ SÜNNET VEL-CEMAAT (Kurtulan Fırka)

Birinci cild 80. Mektub Sahife: 90

Yetmiş üç fırkadan her birerleri, kendilerinin şeriata tabi olduğunu iddia ederek, kurtulucu olduklarını kesin olarak söylerler. "Her hizib kendi yanındaki ile ferahlanır"; Bu ayet onların halini beyan eder.

Fırka-ı naciye'yi diğerlerinden ayıran delil, Efendimiz' in (Sallallahu aleyhi ve sellem) şu beyanıdır. **"Onlar ben ve ashabınım bulunduğu hal üzere olanlardır";**

Hadisi şerifte Efendimizin (s.a.v.) zikri ile beraber ashabın zikr edilmesi şundandır ki **"Benim yolum ashabın yoludur, kurtuluş yolu sadece onların yoluna tabi olmaya bağlanmıştır";**

manasını bildirmektir. Bu mana Allahu Teala'nın şu kavli şerifi gibidir.

“Kim Resüle itaat ederse, muhakkak Allah'a itaat etmiştir.”

Resülullah'a itaat Allah'a itaatin aynısı oldu. ona itaatsizlik Allahu Teala'ya itaatsizliğin ta kendisidir.

Ashabı kiram'a (r.a.) ittiba etmeksizin Peygamber (s.a.v.) 'e ittiba etmek davası batıldır, belki bu şekilde bir ittiba hakikatten Resulullah'a isyandır.

Şüphe yok ki Resulullah'ın ashabına ittibayı kendilerine lazım kılan fırka, Ehli Sünnet vel Cemaattır. Onlar fırka-ı naciyedir. Çünkü şia ve hariciler, ashabı kirama dil uzzattıkları için, ashaba ittibadan mahrumdurlar.

Mutezile için başlı başına bir mezheb vardır. Reisleri vasıl ibni Ata, Hasan-ı Basri'nin (r.a.) ashabından idi. Sonra onun meclisinden ayrıldı, küfr ve iman arasında vasıta olduğunu iddia etti. Hasan-ı Basri onun için 'bizden ayrıldı' dedi. (Ehli sünnetten ayrıldı)

Ashabı kirama dil uzatmak, aslında Resülulah'a dil uzat-maktır. Ashab'a tazim etmeyen, Resülullah'a iman etmedi. Çünkü onları kötü görmek sahib-lerini (peygamberimizi) kötü görmeye çeker. Bu kötü itikattan Allah'a sığınırız. Ayrıca şu Kur'an ve hadis yoluyla bize ulaşan şer'î hükümler, ashabın nakletmesiyle ulaştı, eğer bunlara dil uzatılırsa o zaman bunların nakillerine de dil uzatılmış olur. Bu nakil vazifesi bazılarına ait değildir. Belki hepsi adalet, sadakat ve tebliğde eşittir. Onlardan herhangi birine dil uzatmak, dine dil uzatmak demektir, Allahu Teala'ya bundan sığınırız.

Hz. Ali (Radiyallahu anhu) üç halifeye tazim ve hürmet ederdi. (radiyallahu anhüm ecmain) Onlara uymanın hak olduğunu bilerek onlara biat etti. Sadece Hz.Ali'ye tabi olmak iddiası, diğer halifeleri inkar etmekle beraber sırf iftiradır. Kuru bir iddiadır. Bilakis üç halifeyi inkar, Hz. Ali'yi de inkar sayılır.

Sözün aslına dönelim derizki, ashabın tamamına tabi olmak dinin asıllarında vacibdir. Zira onlar dinin asıllarında ihtilaf etmediler, fer'i meselelerde ihtilaf ettiler. Ashabın bazısına dil uzatan, hepsine ittibadan uzaktır. Ashabın tamamı adil kişilerdir, her birerleri bize şeriattan bir

şeyi ulaştırdılar. Aynı şekilde Kur'an her birerlerinden ayet ayet toplanarak cem edildi. Bazılarını inkar, Kur'anı bize ulaştırıcıları inkar sayılır. Dolayısıyla inkarcı hakkın da şeriatın tamamını tatbik etmek gerçekleşmeyince, kurtuluş ve felah nasıl meydana gelsin. Allahu Teala "Kitabın bazısına inanıp bazısına küfür mü ediyorsunuz" buyuruyor.

Biz deriz ki Kur'anı cem eden Osman (r.a.) dir. Belki de Ebu Bekir Sıddık, Ömer Faruk (r.anhuma) dir.

Hız, Ali efendimizin cem ettiği, bu kur'an'dan başka bir şeydir. Şu büyükleri inkar hakikatta Kur'anı inkara gider. Bundan Allah'a sığınırız.

Şia'nın müctehidlerinden birine soruldu ki Kur'an'ı Osman cem etti, bu Kur'an hakkında görüşün nedir?

Dediki -Bunu inkarda bir fayda görmüyorum, zira bunu inkar tamamen dini yok eder.-

Ayrıca akıl, Resülullah'ın (s.a.v.) ölümünden bir gün sonra ashabın batıl bir iş üzere cem olmasına cevaz vermez. Kararlaştırılan şeydir ki, Efendimizin vefatında ashabı kiramın sayısı otuz üç bin idi, hepsi Ebu Bekir Sıddık'a isteyerek biat ettiler. Resulullah'ın (Sallallahu aleyhi ve sellem) bütün ashabının o anda dalalette cem olması, imkan-sız şeydir. Halbuki Efendimiz "Ümmetim dalalet üzere cem olmaz" buyurmuştu.

Hız, Ali'nin biat etmekten ilk anda geri kalması, ancak meşvereye davet edilmediğindendir. Hız, Ali (r.a.) "Biz ancak meşvereden geri bırakıldığımız için kızdık, yoksa elbette Ebu Bekr'in bizden hayırlı olduğunu biliriz" buyurmuştur.

Hız, Ali'nin meşvereye çağrılmaması, Ehli Beyt'i teselli etmek, musibet geldiği ilk anda onların yanında oturmak veya bunun gibi bir şeyden dolayı olabilir.

Ashab arasında vaki olan ihtilafların kaynağı nefsin hevası değildir. Çünkü onların nefisleri kötülüğü emretmekten sökülüp temizlendi ve mütmeinne oldu (Allah'ın hükmü karşısında tam teslim olup tatmin oldu), onların hevaları şeriatı tabi oldu. Ashabın ihtilafı ictihad'dan dolayı, hakkı hükmetmekten dolayıdır. Hata edenlere Allah indinde bir derece vardır. İsalet edenlere on derece vardır. O takdirde lisanı onlara eziyet ve cefadan korumak, hepsini hayır ile zikir etmek gerekir. İmamı Şafi buyurdu ki: "

Şu (Ashab arasındaki olaylar) bir kan'dır. Allahu Teala ondan ellerimizi temizledi, bizde dillerimiz temizleyelim. Yine şöyle buyurdu (İmam-ı Şafi) "Resulullah'dan sonra insanlar çaresiz kaldılar, semanın direkleri altında Ebu Bekr'den daha hayırlısını bulamadılar boyunlarını ona teslim ettiler."

Şafi hazretlerinin bu sözü takiiyyeyi red ve Hız, Ali'nin Ebu Bekr Sıddık'a biatına razı olduğunu aşikare beyandır. (Burdaki takiiyyeden maksad, Hız, Ali'nin diğer üç halifeye içten düşmanlık besleyip dıştan dostluk göstermesidir. Bu görüşü, şia ortaya atmıştır. Bu, Allah'ın arslanı olan Hız, Ali'ye büyük bir iftiradır.)

Not:

Böyle bir iki yüzlülüğü Hız, Ali (r.a) için düşünmek müslümanın işi değildir; taassub ve dini iptal etmek isteyenlerin işidir. Hız, Ali (r.a) tek başına Hayber'de gösterdiği kahramanlıklar ile dillere destandır. Kimsenin vuruşmaya çıkmadığı Hendek Savaşında Arapların en büyük cengaverini kılıçla doğradığı kulaklarımızdan çıkarmadığımız büyük bir cesaret, şecaat işidir. Böyle bir zat nasıl olsunda korktuğu için hakkı gizlesin; bu mümkün değildir.

Kurtulan Fırka

Yazar Rehnüma

Çarşamba, 18 Şubat 2009 08:34 - Son Güncelleme Çarşamba, 18 Şubat 2009 08:37

Ayrıca Hz. Ali (r.a) Halife olduğu zaman evvel geçen halifelerin üçünü de hayırla yad etmiş ve onların kendisinden üstün olduğunu söylemiştir. Eğer üç halifeden en ufak bir haksızlığa uğramış olsa idi onu mutlaka açıklardı.